

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona. Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 hónap 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatkivissza.

ELLENZÉK

Telefon sz. 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz. 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedezményben részesülnek.

Réklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Hírléki cikkeket: garmond sora után 20 krajczár ártandó.

A visszahatás.

Az a törvényhatósági mozgalom, amely felsőbb kezdeményezésre Vadnay András ur megújítását indult ki, mégis csak visszahatással találkozunk. Először, mikor mintegy meglepetésszerűleg hozták napirendre a „megrovási kaland”-okat tartalmazó feliratok pártolásra vonatkozó indítványokat, az azok elfogadásában nyilatkozó egyérműség vagy legalább az elfogadásnál jelentkező túlnyomó többség adott még némi plausibilitást annak a hírelesnek, amely a törvényhatósági feliratokat, mint a nemzeti közvélemény manifestációját tüntette fel. Azóta azonban fordult a világ.

Ma az a tény, hogy a törvényhatósági nyilatkozatokból mindenre vonatkozó következtetést, csak a magyar közvéleménynek az ellenzék parlamentari actiójával szemben való egyértelmű állásfoglalására nem. Avagy egyértelmű állásfoglalást lehet-e megállapítani Debreczen, Ujvidék, Sopron, Székes Fejérvár, Békés vármegye, és Kolozsvár törvényhatósági bizottsági ülésén a csongrádi stupiditás tárgyalása rendén történtekből?

Igaz, hogy mindezekben a törvényhatóságokban többséget kapott az a bizonyos csongrádi manifestum, de a többség, a melynek megteremtésén pedig az ismert buzgalommal dolgoztak az illető törvényhatóságok szabadulni érdekeltjei, a nevezett törvényhatóságok egyikében sem haladta meg a husz szavazatot.

Vajon olyan eredmény-e az, amelylyel a jól szervezett és egy hatalmas apparatussal rendelkező többségnek, a törvényhatóságok mai szervezete mellett dicsekednie lehet?

Bizony nem. De nem lehet ám dicsekedés tárgya az az eredmény sem, amely a törvényhatóságok tárgyalásából, az egyaránt mértékű csongrádi irányában, a szellemi hatást illetően mindezt konstatacióval.

Az ellenzék mindenütt érveket, nem egy helyen magas színvonalra emelkedő beszédeket állított a numerikus többség votumai ellenébe. A többség azonban, egyes szorványos jellegű felszólalásoktól eltekintve, csak numerikus erejére támaszkodott.

Vegyük még ehhez, hogy több törvényhatósági közgyűlés termében mielőtt a vihart támasztotta a csongrádi felirat tárgyalása! Sopronban és Ujvidéken széksértési keresetet kellett indítani a szabad szólás jogát igénybe vevő ellenzéki szónokok megfélemezésére és bizony Kolozsváron is régen volt az izgalom anyagával annyira telített levegő, mint a csongrádi stupiditás tárgyalásánál.

És mindehhez hozzá kell még számitanunk a jelentkező visszahatás egyik legjelentékenyebb mozzanatát: a csongrádi törvényhatóság szavazatát.

Csak azokat a félhivatalos szépítésekkel kell olvasnunk, amelyek a csongrádi határozatban szenvedett vereség jelentőségének csökkentésére kormányparti lapokban megjelentek és tisztában lehetünk azzal, hogy a budavári palota basájánál Szatnás állásfoglalása miocsoda hatással találkozott.

De hát az erkölcsi életnek vannak bizonyos törvényei és a szatmári határozatban ezek egyikének a meggyalulását üdvözöljük.

A Bánffy inaugurálta választási mozgalom Szatmár városában valóságos győzelem volt az Ugzon Gábor megbuklásánál és az Ugron helyébe megválasztott kormányparti képviselő: Chonay is tapasztalni volt kénytelen a felmívelt zsarnok cynicus göggyének a megnyilatkozását, amely veszedelmesnek tekint minden ellenvé-

ményt, feszélyezőinek minden ellenőrzést.

Az ilyesmi után bizony természetesen, ha Szatmáron — a mint azt kormányparti részről is felelmegetik — a szabadelvű párt tagjai közül is többen a csongrádi stupiditás ellen szavaztak. Mint önértékes hazafiak nem is tehettek másképpen. És ha a félhivatalos sajtó most azzal vigasztalja magát, hogy ezek az urak a politikai pártküldelemnek a városi congregatiók termébe leendő behurcolása ellen kívántak szavazataikkal tiltakozni, akkor megelégedik arról, hogy ez a tiltakozás tulajdonképpen ismét csak egy állásfoglalás az ellen a kormányzati szellem ellen, amely a törvényhatósági termeket a szabadság védváraként a kormány előtt feltétlen meghódoló servilizmus bünbarlangjaivá kívánja lealacsonyítani.

Valóban nem érdemtelen dolog tehát a törvényhatóságok állásfoglalásának jelentőségével kissé foglalkozni.

Nem nehéz ugyanis megállapítani, hogy azok a momentumok, amelyek az állásfoglalások nyomán a kormányparti sajtó az ellenzék ellen kihíválynézni igyekezett, nem bírnak semmi jelentőséggel.

Nem igaz, hogy a törvényhatóságok útján állítólag megnyilatkozó közvélemény az „obstructio” elítélésében egyhangú volna.

Nem igaz, hogy a vidék ellenzéki választóinak bár egy része is az ellenzék parlamentari küzdelmét rossz szemmel nézné.

És nem igaz, hogy a parlamentari ellenzék küzdelme a nemzeti élet minden tényezőjétől izolált volna.

A csongrádi feliratnak az egyes törvényhatóságokban elért „sikerei” csak azt a rég tudott tényt demonstrálják, hogy a függetlenségben leszerelt társadalom mai helyzetében és a törvényhatósági bizottságok mai szervezetében a kormány a congregatiók legfőbbjében többséggel rendelkezik. De e mellett demonstrálva van az a tény is, hogy a hola társadalom még érintetlenül maradt függetlensége egy kis szervezett erő képviselő, ott a csongrádi átirat feltétlenül visszahatással is találkozik. A mint hogy Csongrádot és Udvarhelyt kivéve, amely törvényhatóságban csak független ellenzéki elem létezik, ott ez a visszahatás mindenütt jelentkezett.

És hogy ebben a két megyében elmaradt, annak is meg van az ő nem jelentéktelen becsü tanúsága. Az a tanúsága t. i. hogy a főleg személyi motivumokon alapuló ellenzéki actió akkor, mikor az elvek erkölcsi erejét kell latba vetni, nem képes érvényre emelkedni. Mi ezt a tanúságot is feljegyezzük és megőrizzük a jövőre, a melyben eljön az idő, hogy a többivel együtt, egy nemesebb tartalmu közélet javára és céljaira ezt is értékesítsék. És hogy eljő arra egy kis szerénységet nyújt az a visszahatás is, amely az ország törvényhatóságainak egy tekintélyes részében megszólalt a csongrádi stupiditással szemben az önálló gondolkodást, a független meggyőződést.

D.

Politikai hír.

A kongrua-törvény életbe lépése tárgyában. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter — mint a „Köl. Ért.” jelenti — bizalmas körrendeletet intézet a törvényhatóságokhoz. E rendeletben utal a miniszter ama fontos kötelezettségekre, melyek a törvény életbe lépésével a hatóságokra hárulnak; vizsgálniuk kell, vajjon az egyes lelkes által bevalólt jövedelmekre vonatkozó adatok helyesek-e? De sokkal fontosabb ennél az örkődés a felett, hogy a támogatásra

nem méltó elemek az állami segélyben ne részesüljenek. Ennek fogva a hatóságok kötelesek, hogy azon esetben, ha egyes lelkesek állásukhoz nem méltó módon viselkednek, — ha a magyar államesszme ellen vétetnek, — ha hazafiatián cselekedetnek követnek el, — avagy ha erkölcsi okokból fejelemi vizsgálat alatt állanak, ezt a miniszternek azonnal bejelentésk.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Budapest, nov. 22

A képviselőház mai ülése iránt rendkívül nagy érdeklődéssel tanúsított nemcsak a politikai világ, hanem a nagyközönség is. Már jóval a gyűlés előtt akkora közönség foglalta el a Múzeum körutat és Sándor-utczát, hogy a rendőrségnek ugyancsak sok dolga akadt, hogy a rendet fenntartsa.

A képviselők is alig tudtak bejutni a Házba, mert a rendőrség igazolásra szólította fel őket.

Az elnöki székét ma Szilágyi Dezső foglalta elsmár ez a köztülmény nagyon csendítőleg hatott a kedélyekre. Ezenkívül azt is beszélték, hogy Fehérvári mégis megmondta a dolgot s dacára, hogy tegnap oly fenhangon jelentette ki, hogy ő bocsánatot nem kér soha, ma teljes elégtételt fog szolgáltatni a megsértett ellenzéknek.

A dolgot különben Szilágyi elnök vezette be igen tapintatosan. Elmondta, hogy mi adott okot a miniszter kifakadásaira, a melyet azonban senki gyorsírói jegyzetéből, sem a megéjtett nyomozásból pontosan kideríteni nem lehet. A miniszter ezeket a szavakat vélte hallani: A becsületeiről ön ne beszéljen!

— Ezt nem mondotta itt senki! — zúgott fel az eddig magát türtöztető baloldal.

Kérem, kérem! — csitította őket Szilágyi. — Ön meg vagyok győződve — folytatja — hogy a közbeiktató maga fogja elmondani, hogy mit kiáltott közbe!

Rögtön jelentkezett Ivánka Oszkár és elmonda, hogy ő használta közbeiktatásában a becsületszót akként, hogy mikor a miniszter azt fejtette, hogy Hentzit a becsületszó csak addig követte, a míg a magyarok Budán voltak, azt kiáltotta oda:

— Becsületszó határidőre!

Most felállott Fejérvári, a honvédelmi miniszter. Csendben hallgatták meg, a mikor ismételte, a mit az elnök mondott, hogy ő azon háborodott fel, a mikor azt vélte hallani: „A becsületeiről ön ne beszéljen.” Most, mikor a legkompetensebbek, a nemzeti párt tagjai kijelentik, hogy ez a kifejezés nem használtott, beismeri, hogy tegnapi kifakadása tévedésen alapul.

— Csak a visszavonással elégszünk meg! — szólott erős hangon Horánszky Nándor.

— Vagyok én olyan ember — felelte rá a miniszter — hogy ha tévedtem, nemcsak visszavonom a sértést, de esetleg bocsánatot is kérek!

És ki is jelentette, hogy sajnálva a tegnapi történeteket és kéri az általa használt sértő kifejezéseket ki nem mondottaknak tekinteni.

A miniszter kijelentésével teljes elégtételt szolgáltatott az ellenzéknek.

A gyűlés dacára e megnyugtató nyilatkozatnak még sem folyt le a vihar nélkül, a melyre Perczel belügyminiszter szolgáltatott bőszéges anyagot.

Holló Lajos ugyanis szóba hozta, hogy a rendőrség mily brutálisan viselkedett tegnap és ma délelőtt.

Perczel erre azt válaszolta: A rendőrség nem lépte túl hatáskörét. Csak a tegnapi eseményeket kell tekintetbe venni. Haszonló tüntetés nem fordult elő a parlamentek történetében. A mik az ülés végén történtek, nem jellemezhetők.

Erre óriási zaj támad.

Az ellenzékiek felugrának helyeikről s dühösen kiáltoztak:

— Rendre! Rendre!

Ivánka Oszkár a belügyminisztert fenyegeti meg:

— Nem volt elég a tegnapi!

A padokat verik az ökleikkel s dobognak.

Az elnök hasztalan csenget.

Perczel Dezső belügyminiszter beszélni akar, de nem engedik.

Perczel tart még a lármát.

— Ki vele! Ki vele!

Az elnök nagynehezen helyreállítja pilanatra a rendet.

Perczel Dezső: Azt mondta, hogy a preventiv intézkedések jogosultak voltak, mert az ülés berekesztése után — Tovább nem beszélhetett.

Az ellenzék óriási zajban tört ki.

Elnök (csenget): Tessék meghallgatni.

Felkiáltások; Tessék rendreusztatni.

Szégyenteljes — azt mondotta.

Perczel Dezső belügyminiszter ezután óriási zajban kijelenti, hogy ő az ülés után történetekre értette, a mit állított.

Az ellenzék óriási zajt csinál. Dobolnak és a padokat verik.

Elnök csenget, de a zaj nem csillapul. Végre szóhoz jut az elnök.

— Nem tudom, akad-e ember, a ki a ház tanácskozásának vezetésére vállalkozik, — mondja dühösen.

Meg fogja vizsgálni a belügyminiszter beszédét s ha abban talál valamit, a mi elnöki cenzura alá esik, tudni fogja kötelességét. Ezzel az ügy be van fejezve. Térjünk át a napirendre.

Ivánka Oszkár azonban a házszabályokhoz kér szót s a rendőri brutalitásokat sorolja elő.

Horánszky Nándor: A tegnapi incidens fölött a ház napirendre tért.

A belügyminiszter jónak látta visszatérni erre. Gyorsírói jegyzetéből konstatálta, hogy a belügyminiszter azt állította, hogy a tegnapi események nem jellemezhetők.

Ez a kifejezés sértő és tapintatlan.

Gajári Öskör: Ez a sértő!

Horánszky Nándor: Visszavonja a tapintatlan szót, de felkéri az elnököt, hogy a házszabályok értelmében utasítsa rendre a minisztert.

Elnök: A miniszter ur kétszer nyilatkozott s kijelentette, hogy nem az ülésre értette.

Kérdem a miniszter urat, tette-e azt a kifejezést, hogy a tegnapi ülés lefolyása nem jellemezhető:

Perczel Dezső: Ismétli, nem a tegnapi ülésről, hanem az ülés végén történetekről beszélt, a mikor az ifjúság énekel, abuzugolt s a képviselők erre kendőbogatással válaszoltak.

Óriási vihar támadt erre. Az ellenzék dobolnak s kiabálnak:

— Ki vele! Ki vele!

Az elnök hevesen csenget.

Nagy nehezen csend lesz s a belügyminiszter bele fog beszéde folytatásába.

— Horánszky felszólalása egy gyermek-kori mesét juttat eszébe.

Eddig haladt csak, mert az ellenzék éktelen lármát csap a nem engedi beszélni.

Az elnök dühösen rázza a csengőt.

A belügyminiszter ezután az óriási zajban elmondja gyermek-kori remiszenciáját, de szavai elveszték a pokoli zajban.

A mint a belügyminiszter leült, abba maradt a zaj.

Elnök: A gyorsírói jegyzeteket megnézem, a szerint fogok intézkedni. Most már térjünk napirendre s hallgassuk meg a mentelmi bejelentéseket.

— Holnap! Holnap! kiáltja az ellenzék.

Elnök erre az ülést berekeszti.

Tüntetés.

Tegnap délelőtt az országsházhoz vezető utcákat óriási közönség lepte el. A rendőrség már a kora reggeli órákban kivonult, 11 óra felé Krescsányi rendőrkapitánnyal az élén tüzérek lovas és gyalogos rendőr sietett a Sándor-utczába és néhány perc alatt kitisztította. Ennek a rohamnál nem használta a rendőrök sem a kardjukat, sem a botjukat. Rendőrök voltak aztán kordont a Sándor-utczában a Múzeum-körút és az Esterházy utca felől.

A ház környéke ettől az időtől kezdve csöndes maradt, mert az egyetemi ifjúság a

Múzeum-körúton levő teknikára sietett és bevonult az épület belsejébe, a termekbe és az udvarra.

Az egyetemi ifjúság a műegyetem vasrácsa előtt foglalt állást s megéljenzte az ellenzéki képviselőket, a többi közt Polczert, Kubikot és Pichlert, a kik a Fiumekávéházból jöttek ki. Majd énekeltek a Kossuth-nótát s a zaj egy percre sem szűntelt. Krescsányi kapitány egy szakasz lovasrendőrt s vagy ötven gyalogos rendőrt vezényelt a teknika elé.

A fiatalok már nem elégedett meg az abuzuggal, hanem ilyen kifakadások is hallatszottak:

— Le a kormánnyal! Pusztuljon Fejérvári! Le az osztrák zsoldosokkal!

Egyszerre kövek röpültek a rendőrök felé s néhány lovasrendőr megsebesült.

Rudnay főkapitány, a ki mindentűt ott volt, kiadta a rendeletet, hogy lovas és gyalogos legényei sűrűjék ki a műegyetem átjáró udvarát. Hájrá! Egy pillanat alatt bevégtatott a sok rendőr a kapu s kirántott karddal belelovagolt a fekete tömegbe. Ercezen csatogott a penge, dobogott a patkó, jajgatott, fűlyölt a tömeg, a melyet a rendőrök beszorítottak az udvarról a hátsó ajtón a teknika épületébe.

A rendőrség időközben bezáratta az egyetem kapuit és udvarán táborozott. A mikor az ifjúság a rektor felszólítására elakart távozni s az udvarra nyomult, a rendőrség olyan atakkot intézett ellendük, a melyet még nem látott az egyetem udvara. Karddal, botlaval vadgaldózt a legénység és Thory Gergely III. éves gépészmérnöki hallgató fején veszedelmesen megsebesítette. A rektori tiltakozás hiába való volt. A 130-as számú rendőr föltartott revolverrel vágatott keresztül az udvaron és az egyik teknikusra rá is sűrűtte fegyverét. Szerencsére nem talált. Epen abban a pillanatban lépett ki a kis épületből Tötössy Béla műegyetemi tanár, a ki bátor kézzel megragadta a lözabáját. A lovasrendőr ráfogta a revolvert, de karddal még idejekorán elvonszolták onnan az elvadult embert.

Tíz perc alatt üres lett a műegyetem, a megtépett, megvert ifjúság az Esterházy-utczában gyülekezett és folyton énekelve, abuzugva a Kossuth Lajos utcán húzódtott végig.

A letartóztatott egyetemi hallgatók száma több, mint harminc.

A mikor az ifjúság az Esterházy-utczán, a Kerepesi-utón és a Kossuth Lajos-utczán végig vonult s befordult a Ferenczyek-terére, valaki észrevette, hogy az Athenaeum kiadóhivatalának külső falára Fejérvári Géza br. honvédelmi miniszter kereset arcképe van kifüggesztve.

— Le kell tépni!

— El kell égetni!

— A sirba vele!

Egy pillanat alatt lerángatták a képet, üvegjét összetörték s az arcképet megtaposták. A másik pillanatban már ezer főzlányban hevert a földön a minister arcképe. E közben értesítették a műegyetem előtt posztoló rendőrséget a dologról, a mire Partényi Iván rendőrfelügyelő huszonnyoloz lovassal két oldalról a Ferenczyek-terére vágatott.

A mire azonban odaértek a lovasok, az ifjúság már elérte a szerb-utczai egyetemet és behúzódtott az épületbe.

Ezalatt híre ment, hogy a szerb-utczai egyetemen is tüntet az ifjúság.

Nősz erre megérkezett.

Spányi Ödön rendőrtanácsos, csillogó díszben nagy csapat gyalogos rendőrtől követve.

— Abuzug Spányi! kiáltozták a jogászok s bezárták a kaput.

— Vesszenek a rendőrök! Le az erőszakról!

Zavaros kiáltások hallatszanak s a rendőrök türelmetlenül csatognak az aszfalton. Most a nagy földszinti teremből néhány fiatal ember a fűtéshez való szenet s a földön összegyűlt szemetet szórta ki a rendőrökre.

— Törjék be a kaput! parancsolta a rendőrtanácsos s tíz rendőr vállai dült neki az üvegablakos hatalmas tügyfakapunak.

Az erőlködés hiábavaló volt, a kapu recsegett, ropogott, de nem engedett. Spányi báró maga akart a falon főkuszni az ablakhoz, hogy megfaryítsa azt, a ki a rendőroket dobta, de nem sikerült a magas falon főkuszni. Egy rendőrtiszt ebben az igyekvésében orra bukkott, a mi nagy gaudiomot szerzett ez ifjúságnak.

Az Egyetemi-tér felől ekkor gyalogszerrel elősietett Rudnay Béla főkapitány s a sietve előhívott Nagy Ferencz dekánt szólította meg:

— Az ifjúság menjen békében haza nem lesz bántódása. Csoportosulás és inzultust

Az őszi és téli idény alkalmából cipő- kalap- és ruházati beszerzésére felhívja a n. é. közönség becses figyelmét.

Sipos Testvérek

uri divatruház

Belmagyar-utca 3. sz. ajtó

hol férfi és fin kalapok, sapkák, sárczipők, Jäger alsók, kesztyűk, nyakkendő újdonságok a legolecsőbb árban kaphatók.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Hirdetések.

Sz. 2339—1898. főb.

901. 2—3.

Hirdetmény.

Mivel az alólirott m. kir. főbányahivatal kezelése alatt álló, maros-ujvári kir. kincstári nagyvendéglő és tartozékainak 1899. évi január hó 1-től számítandó három évi tartamra leendő bérbe adása czéljából 1898 évi november hó 16-án délelőtti 10 órakor megtartott zárt írásbeli versenytárgyalás eredményre nem vezetett 1898 évi november 30-án délelőtti 10 órakor, a maros-ujvári m. kir. főbányahivatal tanácskozó termében egy újabb versenytárgyalás fog tartatni.

Kikiáltási ár 1420 frt.

A zárt írásbeli ajánlatok a kikiáltási árnak 10%-át kitevő bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátva 1898 évi november hó 30-án délelőtti 10 óráig az az a szóbeli árverezés megkezdése előtti időpontig, következő felirattal: „ajánlat a kincstári nagyvendéglő bérletére“, a főbányahivatali pénztárhoz nyújtandók be. — Ezen időn túl beérkezett ajánlatok semmi szín alatt figyelembe vétetni nem fognak. A kellő felirással ellátott, zárt írásbeli ajánlatokban az ajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó és határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az árverezési és szerződési feltételek, a maros-ujvári főbányahivatalnál, a rendes hivatalos órákban, a versenytárgyalást megelőzőleg, bármikor megtekinthetők.

A tárgyalás eredményének el vagy el nem fogadása, valamint a versenyzők közti szabad választási joga, felsőbb jóváhagyásnak tartatik fenn.

Megjegyzendő, hogy a kérdéses vendéglő és tartozéka csupán azon minőségében használható és oly vendéglősnek adatik bérbe, ki abban az üzletet személyesen kezeli.

Maros-Ujvart, 1898 november 16-án.

M. kir. főbányahivatal.

Sz. 346—1898.

908. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezenel közhírré teszi — hogy a kolozsavart-árosi kir. járásbírószág 1897 évi 5062 sz. végzése következtében Pap Imre ügyvéd által képviselt az „Economul“ hitelbank intézet javára Dávid Juon és társa ellen 250 frt és járulékaik erejéig 1894. évi szept. hó 8-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 730 frtra becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsavart vidéki kir. járásbírószág 1897. évi 8613. számú végzése folytán 250 forint tőke-követelés, ennek 1893 évi szeptemb. hó 1. napjától járó 8% kamatai, és eddig összesen 22 frt 03 kban bíróság már megállapított költségek erejéig Solyomkón adások lakásán leendő eszközölésére — 1898 évi november hó 28. napjának d. e. 10 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

A mennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsavart, 1898 november hó 9. napján.

Piger János,
kir. bir. vghajtó.

Sz. 345—1898

909. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezenel közhírré teszi, — hogy a kolozsavart-árosi kir. jbróság 1894. évi 7367. sz. végzése következtében Papp Imre ügyvéd által képviselt az „Economul“ hitelintézet javára Dávid Juon és társai ellen 200 frt és járul. erejéig 1894. évi szeptember hó 8-án fogatosított kiel. végrehajtás utján lefoglalt és 890 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és takarmány nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kolozsavart-vidéki kir. jbróság 1897. évi 15636 számú végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1892 évi decz. hó 12. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 43 forint 68 kban bíróság már megállapított költségek erejéig S o l y o m k ó n adások lakásán leendő eszközölésére 1898. évi november hó 28. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, — a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-sa értelmében ezek javára is fogatosítottatni fog.

Kelt Kolozsavart, 1898. évi november hó 9. napján.

Piger János,
kir. bir. végrehajtó.

A jövő év első napjától kezdve 400 LITER TEJ

naponta eladó.

Értekezhetni Nagy Sándor gazdatisztal K a r a ,
utóposta Kolozs-Kara vasuti állomás.

910. 1—3

!! Eladó egy földszintes ház !!

Bethlen-utca 3. szám alatt!

4 utcza, 1 udvari szoba, konyha, eseléd szoba, szuterén szoba, kamarák, 1 lóra istálló, emeletes szin. — Á r a :
12000 frt, 6000 frt mérsékelt törlesztéses kölcsön rajta maradhat.

Értekezhetni ugyanott.

842 4—0.

Kitünő erdélyi bor!

Felvinczen, (Torda-Aranyosmegye)
a Mészáros István s társai

pinczejében 300 hl. eladó. 906. 1—2.

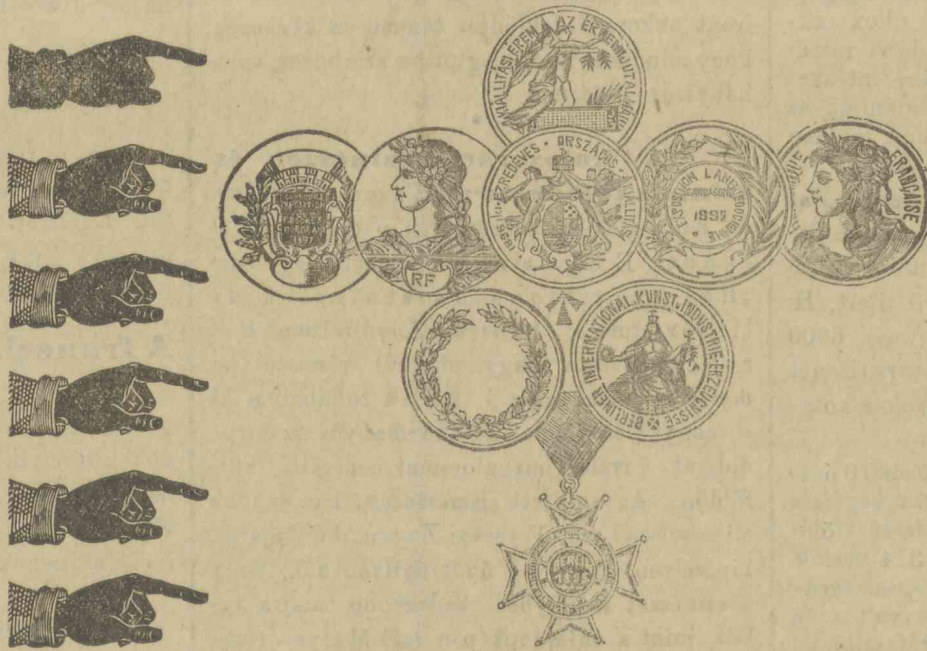
Ára hl. szerint — loco Felvincz vasuti állomás — az
asztalinak 30—35 frt, a rizlingnek 40—45 frt.

Értekezhetni Balogh Elekkel — Felvincz.

Udvari András

kocsi-gyártó Kolozsavart,

Hidfő-utca „Zöldfa“-vendéglő mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönség figyelmébe rövid idő óta fennálló

kocsigyártó üzletemet,

a melyet most tetemesen megnagyobbítottam és saját kovács-műhelylyel
rendeztem be, a hol elvállalok mindennemű kovács, nyerges és fényező-
munkákat szakszerű kivitelben.

Raktáron nagy választékot tartok!

Készítek bármint reklám- vagy fényző kocsikat. Evem jó és tartós
munkát készíteni, lehető szolid árért.

A nagyérdemű közönség további pártfogását kérvé tisztelettel

Udvari András,
kocsi-gyártó.

725.15—0.

Eladó ház!

Eperjes-utczában egy ujonnan épült
ház, mely áll: 3 szoba, konyha, ka-
mara és a Kis-Szamosra rugó szép
kertből eladó!

Értekezhetni Külmagyar-utca 30. szám alatt Molnár
Ferencznél. 911. 1—2.

ELADÓ

jutányos árban első minőségű
fiatal hizott nehéz süldő, csapat-
ban, valamint darabonként.

Bővebb felvilágosítást ad

907. 1—3.

Schwartz Adolf,
Beltorda-utca 1—3 sz.

Főképviselő

kerestetik.

Elsőrendű versenyképes és kiváló porosz gyermek- és kortőke
biztosító-intézet Kolozsavart és vidékére kifogástalan cautió
képes uri egyént keres magas jutalék mellett főképviselőt.

Levélbeni azonnali megkeresések Rothmayer Imre
vezértitkár czimén, e hó 27-ig Nagyszebenbe — „Hotel Római
császárszár“-ba intézendők. 905. 1—1.

Jószág-etetésre kiválóan alkalmas

árpa-dara

kicsinyben és nagyban folyton kapható a nagy-
váradi ADBIA gőzhengermalom és árpagyöngy-gyár

Kolozsavart

(belközép-utca 19. sz.) raktárában!!

903. 2—3

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a kávének egészségre ártalmas alkotórészeitől.
Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát
és kedvét ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé
átvagygyerjesztő, könnyen emészthető, évek során ártalmatlannak és
gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb
pótléka a kávének, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete
is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosságra, a valódi
Kathreiner-nak többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvass az értéktelen utánzatoktól.

17. 10—12.